

**Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, katedra teorie kultury
(kulturologie)**

Diplomová práce: Od funkcionalismu k životnímu slohu. Teoretické dílo
architekta Karla Honzíka.

Autor: Jakub Kovtun

Vedoucí práce: PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.

Oponent: PhDr. Jitka Ortová, CSc.

Posudek oponentky

Jakub Kovtun zvolil pro svou diplomovou práci téma, které sice již bylo zpracováno mnohokrát, ovšem podle názvu a osnovy (obsahu) textu se dalo očekávat, že půjde o nový originální přístup, který obohatí danou problematiku o zajímavé pohledy a dosud málo akcentované kontexty. Takový zřejmě původní záměr skutečně byl, neboť v Úvodu autor konstatuje, že „*teoretickou osou práce je vztah Honzíkova konceptu a strukturální lingvistiky*“ (s. 5). Celou první kapitolu (Moderna a funkcionalismus) se J. Kovtunovi skutečně daří zvolený pohled dodržet, přičemž kromě Mukařovského strukturalismu vhodně uplatnil například i problematiku vědeckých paradigmat v pojetí T. Kuhna, aby funkcionalismus zasadil do kontextu hledání nového paradigmatu.

Ve všech dalších částech má ale předložený text převážně charakter popisné přehledové studie období, kdy se utvářely základy architektury XX. století a souběžně s tím vznikaly teoretické práce a diskuse o jejím směřování i smyslu. Usuzuji, že autor neměl na napsání konečné verze diplomové práce dostatek času. To se promítá nejen do celkové koncepce, kdy avizovanou analýzu nahrazuje nástin témat, ale i do nedostatečně precizní práce s prameny. Mluví-li se o architektonické moderně, není dost dobře možné vynechat Manifest české moderny z roku 1894 a zejména hledání odpovědi na otázku, jaké má mít moderní architektura funkce, patrně ze zásadních studií v dobových časopisech (Volné směry, Styl). Kdyby tak diplomant postupoval, mohl dospět k podstatně jasnějším souvislostem mezi architekturou a všemi směry strukturalismu i funkcionalismu, včetně lingvistiky, neboť i architektům šlo tehdy o strukturovaný celek, o vytváření podmínek pro vědomí souvislostí v nových historických podmínkách. U problematiky, která je předmětem posuzované diplomové práce, je totiž zajímavý právě rozdíl mezi původními záměry „tvorby

nového životního slohu“ a torzem, které nám zůstalo zachováno v podobě monofunkčních objektů. A právě na to reagoval Karel Honzík, který většinu svých prací publikoval později než jeho generační druhové.

Pečlivější měl být J. Kovtun u charakteristik základních pojmů a směrů, počínaje konstruktivismem, přes funkcionalismus až po Honzíkovu koncepci životního slohu. Doporučuji proto, aby je při obhajobě vlastními slovy definoval. Výklad vztahu sémiotiky a díla K. Honzíka jsem zcela nepochopila, což ovšem není vina autora práce. Prosím proto, aby se ve stručném nástinu k tomuto vztahu vyjádřil. Zajímaly by mne též motivy volby architektů, kterým jsou věnované samostatné pasáže práce. Dotaz mám k literatuře – jednak k důvodům výběru titulů uvedených v bibliografii, jednak k tomu, zda si diplomant zjišťoval, jaké diplomové práce již byly k tématu zpracovány.

Závěr: Diplomovou práci J. Kovtuna hodnotím jako průměrnou, odpovídající základním požadavkům, které jsou na tento typ prací kladené. **Doporučuji k obhajobě.**

Návrh hodnocení: velmi dobře

PhDr. Jitka Ortová, CSc.

V Praze, 14. ledna 2008